

Då probstens och kyrkjoherdens
i Lovisa stappelstad [sic],
... herr mag. Da...

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1756 Starck

National Library
of Sweden

Da

Probstens och Kyrkoherdens
i Lovisa Stappelstad/

Hög-Åhrevördige och Höglärde

Herr **MAG. DAVID SMERES**

Trenne fjära Barn,

**ANNA CATHARI-
NA SMERES,**

Född den 29. Septembr. 1752.

PETRUS SMERES,

Född den 27. Julii, 1754.

Och

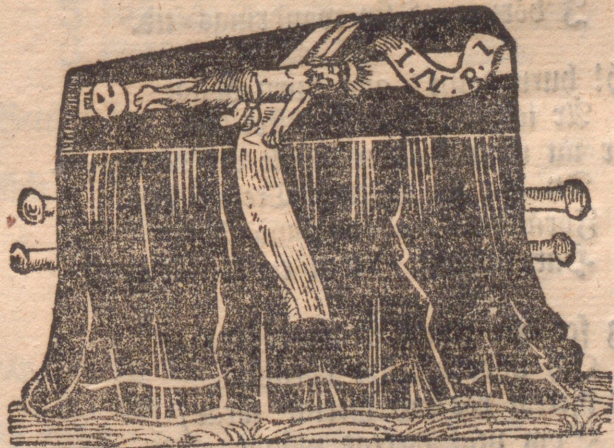
**JOHAN GUSTAV
SMERES,**

Född den 3. Febr. 1756.

Innom Sjra Beckors tid, igenom svåra och sam-
manslytande Koppor, hädanföllades;

Utaf hwilka den Yngste d. 29. Novemb. den Äldsta
d. 19. Decemb. och den Medlerste d. 28. Ej. år 1756.
detta Jordiska i det Himmelska förbytte.

Åttrades följande.

ÅB, Tryckt hos Directeur. och Kongl. Boktr. i Stor-Förstendömet
Finland, JACOB MERCKELL, Åhr 1757.

WIn GUD/ du slutar ofra dagen/
Förr än som afton bryter in/
Det war Hiskie suck och klagan;
Det blir i dag och äftven min.
Wi måst ur werlden ofra fly/
Rått som war dag begynner gry.

Wår lifstid ganska sellan väcker
Ett mer än Utstättis år.
De flåstas wandring Döden stäcker/
Ne'n uti äldrens spåda währ.
De dwållas hos of mycket kort:
De lefwa som de fluge bort.

Et prof af sådant Dödens wälde
Wi nylig måst med håpnad si:
Tre wåna Gyskon äro sålde.
Som skull' Föraldrars sågnad bli.
De hafwa lagt nu skafwen mid
I början af sin wandrings-tid.

Ach! huru tomt/ ach! huru ödligt
Är icke i wårt Probste-hus.
Där nu måst Döden qwale allt dödligt;
Ty där ha slocknat Trene ljus.
Föraldrars ro och ögna-lust
Har swunnit/ som en wäder-pust.

Jag ser där rinna strida tårar/
Och undrar intet däruppå.
Det hjertat rör och hjertat sårar/
Som utaf hjertat plågar gå.
Föraldrars kärlek med sig bår
En eld/ som outsläcklig är.

Jag

Jag undrar mer uppå GUDS wägar/
Dch på hans wisa slut och råd.
Hur' som han ödet böija plågar/
Dch med oss handla uti nåd.
GUDS djupa tankar är et haf/
I hwilket min går straxt i qwas.

Jag undrar/ at den ena winner
En lifstid utaf många åhr/
Då däremot en annan hinner/
At straxt bli mogen til sin bår.
En usling följer med sin staf
Mång rasker yngling til sin graf.

Jag undrar: men jag bör ock weta/
At detta alt är GUDS behag.
Mot honom kan ej någon streta
För honom sättes ingen lag.
Jag wet/ det skier ej oförse'dt/
Det styr med mer/ än männ'ssko-wert.

GUD kan oss tid och åhren stänka:
Men gifwer oss långt niera godt.
En bättre frögd/ än den wi tänka/
At det/ han ämnar til wår lott.
GUD tar oss altså bort i tid
Från werldens buller/ sorg och strid.

Säll är den Sjal/ som här får sluta
På första blad sin räknings-bok.
Säll den/ som får den förmån njuta/
At tidigt spännas ur sit ok.
Ach! blef min önskan mig förund/
Jag wor' i himm'len denna stund!

Lär altså/ Wandringsman/ at tänka
Uppå din Död/ som förestår.
Lär/ at din hog til himm'len länka/
Dch gjör ej stat på många åhr;
I dag går du wid grafwens brädd/
I morgon har du där din bädd.

Betänk hur' falskt det är/ at bygga
På werldens wäsend'/ wett och skick.
När som wi tyckas vara trygga/
Så swichtar alt uti en blick.
Ja, rätt som bäst det varit har/
Blir icke mer än skuggan qwar.

Lär/ at du bättre glädje söker/
Än den/ som swinner i en hast.
En frögd/ som uti GUD sig öker/
Dch uti motgång blifwer fast.
Haf all din ro och glädje där/
Hwar som din rätta Tri-stad är.

Til slut / bår jag ock något tala
Med Eder / som det måst går an.
GUD kan Ehr aldrabäst hugswala /
Jag intet mer här säga kan.
Det HERREN gaf / det tog ock han:
Wålsgnadt ware HERRENS Namn.

Når man Ehr brist här jämnförd ställer
Emot De sälle Dödas frögd /
Ehr saknad då alsintet geller:
Den svarar inter mot ven högd
Af frögd och glädje, som de såde
Af HERRENS hand / til Urswe-lott.

O! hwad för sågnad / hwad för gamman
Skal ändtlig ewigt bli hos GUD /
Når som I alle Sex (*) tillsammans
Fån stamma in i frögde-ljud.
Hjelp HERRE dit / för JESU skull /
Når jordist' hyddan lägg's i mull!

(*) Herr Probstens äldste Son JOHANNES född den
13. April 1751. dödde den 16. Julii samma åhr.

